

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 2T/81/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6821010206
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Uhorskai
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2021:6821010206.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca samosudcom JUDr. Michalom Uhorskaiom v trestnej veci proti obžalovanému Y. W. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. novembra 2021, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: Y. W.
U.. XX. XX. XXXX H. A. E., F. R. V. XX, O. A.,

je vinný, že

- dňa XX. XX. XXXX v čase okolo 22.00 hod. v obci D., okres A., prišiel cez neoplotenú zadnú časť záhrady k súvislému oploteniu samostatne oploteného hospodárskeho dvora nachádzajúceho sa na doposiaľ nezistenej parcele v katastrálnom území obce D., okres A., ktorého oprávnenou užívateľkou je T. R., U.. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XX, kde vyliezol na strom nachádzajúci sa hneď vedľa oplotenia, odtiaľ zoskočil na pozemok uvedeného hospodárskeho dvora, cez dvor prešiel k neuzamknutej murovanej budove kurína nachádzajúcej sa na tomto hospodárskom dvore, do ktorého vošiel a v ktorom následne usmrtil 5 ks sliepok nosníc, ktorých majiteľkou je T. R., U.. XX. XX. XXXX, F. R. D. XX, O. A., tieto usmrtené sliepky si následne vložil do vreca, ktoré si na ten účel so sebou na miesto doniesol, potom hospodársky dvor aj s usmrtenou hydinou opustil tým spôsobom, že oplotenie preliezol v časti pri plechovej bráne a z miesta odišiel domov, kde usmrtenú hydinu spracoval a skonzumoval, čím svojim konaním spôsobil poškodenej T. R. škodu odcudzením 5 ks hydiny sliepok nosníc vo výške 30,- € a nespôsobil jej žiadnu inú škodu,

- v presne nezistené dni v období od 15.00 hod. dňa XX. XX. XXXX do 09.00 hod. dňa XX. XX. XXXX H. D., O. A., vošiel na nesúvislé oplotený dvor neobývaného rodinného domu č. XX, prišiel k riadne uzamknutej drevárni, kde zo zadnej strany v spodnej časti rukami vytrhol dva kusy drevených latiek, cez vzniknutý otvor vošiel dnu, odkiaľ postupne na viac krát v priebehu asi dvoch týždňov odcudzil celkom 2 m³ na kláty naštiepané palivové drevo, čím pre C. H., U.. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XX, O. A. E. spôsobil škodu krádežou vo výške 120,- €,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, taký čin spáchal vlámaním,

t ý m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným stranám:

- T. R., U.. XX. XX. XXXX, F. R. D. XX, O. A., škodu vo výške 30,-Eur (tridsať),

- C. H., U.. XX. XX. XXXX, F. R. E. XX, O. A. E., škodu vo výške 100,- € (sto).

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal dňa 09.07.2021 na súd obžalobu na obžalovaného Y. W. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. f/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v podanej obžalobe.

Samosudca vo veci rozhodol trestným rozkazom č. k. 2T/81/2021-135 zo dňa 19.07.2021. Obhajca obžalovaného podal proti uvedenému trestnému rozkazu včasný odpor, na základe čoho samosudca nariadil hlavné pojednávanie. Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie, ktorého za zúčastnil prokurátor, obhajca obžalovaného, poškodení a svedkovia. Súd vykonal hlavné pojednávania v neprítomnosti obžalovaného, ktorému boli predvolania na termíny hlavného pojednávania riadne a včas doručené dňa 29.07.2021 a príslušníkmi OO PZ Veľký Blh dňa 13.11.2021, pričom v predvolaní bol poučený o tom, že súd v prípade jeho neospravedlnenej neúčasti môže vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti. Vzhľadom na to, že obžalovaný sa na termíny hlavného pojednávania bez ospravedlnenia nedostavil, vykonal súd hlavné pojednávania za splnenia podmienok uvedených v § 252 ods. 2 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného.

Na hlavnom pojednávaní súd vypočul svedkyňu - poškodenú T. R., ktorá uviedla, že obžalovaného pozná z videnia. Obžalovaný býval vo Chvalovej, ale tam nemohol ostať lebo veľa kradol. Potom prišiel k sestre L. M., ktorá býva asi tri domy ďalej v tom istom rade. Oni chodili pomáhať jej susedovi do záhrady a na dvor a odtiaľ videl, že má sliepky. Ráno išla vypustiť sliepky a videla tam perie. Sliepky neboli zamknuté na zámok, lebo u nich sa nekradne. Spočítala sliepky, mala ich 20 a bolo ich už len 15. Musel prísť v noci alebo skoro ráno.

Na doplňujúce otázky prokurátora svedkyňa - poškodená uviedla že po dedine sa rozprávalo, že vo V. obžalovaný veľa kradol, a preto musel odísť odtiaľ. Nikdy sa s ním nerozprávala. Ona ho u toho suseda nevidela, keď tam robil, povedala jej to len suseda, ktorá býva vedľa, že tam chodí aj so sestrou robiť. O palici chodí už asi 5 rokov. Keď ju aj obžalovaný videl, tak mala palicu. Stretla ho len raz asi 200 metrov od jej domu, kedy sa aj pozdravil. Nevie, či ju on videl doma alebo na dvore, ale ona ho nevidela, keď bol vedľa u suseda. Zmizli jej aj hrušky, ale nevie povedať, či ich zobral obžalovaný, ale u nich nikto iný nekradne, len ich rodina. Ich dedina má asi 110 obyvateľov. Aj na lieky pre manžela jej chodila dcéra do lekárne, skoro nikde nechodila, celé dni sa starala o manžela. Bola stále doma alebo robila v záhrade.

Na hlavnom pojednávaní súd vypočul svedkyňu R. R., dcérou poškodenej, ktorá uviedla, že býva 5 domov od svojej mami. Obžalovaného nepozná, ale vie o koho ide. Jeho sestru pozná, lebo býva v D., dva domy od jej mami. Počula v dedine, že kradne veľa, aj v E. kradol. Nikdy sa s ním nerozprávala len ho stretla, možno 5-krát, pri kostole, kde je voda (obecný vodovod), ktorú si chodili napúšťať lebo oni nemajú vodu. Dom jej mami je asi 30 metrov od toho vodovodu. Je to u nich bežné, že sa všetci navzájom poznajú. Obžalovaný býval u sestry dlho, nevie presne koľko, ale boli to mesiace. On sa len tak potuloval po dedine, nerobil nič. Myslí si, že obžalovaný ju s mamou nevidel lebo ona veľmi nechodila vonku. V obci nemali žiadnu krádež dovtedy kým neprišiel do obce obžalovaný.

Na hlavnom pojednávaní súd vypočul aj svedka - poškodeného C. H., uviedol, že obžalovaného pozná len z videnia. Býva v E., ale do D. Č.. XX sa chodí starať o dom a dvor. Je to dom jeho sestry, ktorá tam nebýva. Obžalovaný býval Z. M., ktorý má dom, tak že je ešte jeden dom medzi nimi. W. videl pri tom dome č. 31 ako kosil, chodil po vodu. Videl ho možno 4-5krát lebo tam chodím len tak raz za mesiac. Vznikla mu škoda na dreve, zmizlo mu cca 2 kubíky.

Na doplňujúce otázky prokurátora svedok - poškodený uviedol, že to drevo, ktoré zmizlo bolo jeho. Prišiel tam 10. novembra a bol už aj kus snehu a bolo vidno vyšliapané stopy. Prišiel k nim a povedal M., lebo obžalovaný nebol doma, že nechce z toho nič robiť ale chce, aby mu vrátili to drevo, ale on začal, že to neboli oni. Ale bolo vidno, že to oni vyšliapali. Rozprával sa s Lakatošom a najskôr povedal, že dobre, že vrátia drevo a potom začal, že to neboli oni, že ako to viem, tak že bolo vyšliapané, ale on povedal, že ich nikto nevidel. W. po tej krádeži stretol aj sa mu pozdravil.

Na hlavnom pojednávaní súd vypočul svedkyňu L. M., sestru obžalovaného, ktorá na otázky prokurátora uviedla, že obžalovaný býval u nej 1 rok aj jeden mesiac v rokoch 2020-2021 na adrese D. XX. Poškodenú R. pozná, je to suseda, ktorá býva o dva domy ďalej. V ten deň, keď mal ukradnúť tie sliepky, už bola s deťmi v posteli, lebo bolo cca 22.00 hod. a obžalovaný išiel von a povedal jej, že hneď príde. Potom prišiel a doniesol 6 alebo 10 sliepok, pýtala sa ho odkiaľ ich má a povedal jej, že ich ukradol od tety Ici (T. R.). Nevie koľko má p. R. rokov, nevie, či je zamestnaná alebo je na dôchodku. P. R. (teta Ica) chodila bez palice aspoň čo ju videla. Obžalovaný nechodil p. Bartókovej pomáhať. Raz bola u tety Ici pýtať tabletku pre malého a vtedy ju videla ako niesla sliepkam jesť, obžalovaný tam bol s ňou. Sliepky má vzadu, ale kurín u nej nevidela. Brat chodil tak hore nad záhrady a odtiaľ vidno do dvorov a videl aj že má sliepky. Predtým sa s bratom nerozprávali o tých sliepkach ani o dreve. Keď brat ukradol sliepky večer, tak ráno jej teta Ica povedala aj jej mužovi, že jej brat jej ukradol sliepky aj susedovi drevo. Vedela to preto, lebo tam nikdy nikto iný nič neukradol. Ja neviem, či chodí niekam p. R., nechodí ani veľmi do dediny.

Na otázky samosudcu svedkyňa uviedla, že vie, že mal ukradnúť drevo lebo mu prišiel papier-šek, že má to zaplatiť a on to neplatil. On jej na druhý deň povedal, že ukradol tie sliepky. Povedal jej, aby ich očistila a uvarila. Tých sliepok bolo 6 alebo 10. Zabil tie sliepky rukou ešte večer a ona na druhý deň z nich robila polievku.

Na otázky obhajcu svedkyňa uviedla, že býva v D. už 13 rokov, stále v tom istom dome. Brat odišiel z D. v júli alebo v auguste tohto roku. Brat, keď u nich býval ten rok, tak chodieval aj do Španieho pola, niekedy na jeden týždeň, niekedy na dva.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná zápisnica z výpovedi obžalovaného z prípravného konania zo dňa 09.04.2021, z ktorej súd zistil, že obžalovaný sa ku skutku priznal. Dátum si nepamätá ale bolo to na jeseň minulého roka, večer, keď si z domu svojej sestry pri ktorej býva, zobral vreca a prešiel cez neoplotenú záhradu na vedľajší dvor. Na dvore bola dreváreň, zatvorená kladkou. Už pred tým si bol tú drevárničku pozrieť, cez medzery medzi doskami videl naštiepané drevo. Povedal si, že z tej drevárni nejaké drevo ukradne. Zo zadnej strany pozemku prišiel k spomínanej drevárni, na ktorej rukami vylomil zopár dosiek a tak sa dostal dnu. Svietil si malou baterkou. Tam našiel narúbané drevo, ktoré si poukladal do vreca. Potom aj s narúbaným drevom vo vreci zase z drevárne odišiel a šiel domov ku sestre. Takto to urobil aj dva krát za deň, niekoľko dní po sebe. Sestra aj švagor sa ho pýtali odkiaľ má to drevo, ale on im nikdy nepovedal, odkiaľ to je.

Tiež sa priznal, že niekedy v decembri XXXX, keď sa prechádzal vzadu cez záhradu, si u susedy všimol, že tam po dvore behajú sliepky. Bolo to už večer, po tme, keď bol doma pri sestre a bol hladný. Vtedy ho napadlo, že na dvore toho vedľajšieho domu behali sliepky. Vie že tam býva nejaká pani R., to je taká staršia pani, ale nevie koľko má rokov. Preto si tak, ako pri krádeži toho dreva, zobral z domu svojej sestry vreca a potichu zo zadnej strany prišiel k spomínanému dvoru. Sliepky na dvore neboli ale chliev, tak ho napadlo, že sliepky sú určite na noc zatvorené. Pri plote bol jeden strom, na ten vyliezol a z neho skočil na dvor. Prišiel k tomu chlievu, na ktorom boli dvierka zaistené len takým kolíkom. Otvoril dvere, vošiel dnu a tam postupne chytil 5 sliepok, ktorým vykrútil krk a nahádzal ich do vreca. Potom z chlieva vyšiel von a plot preliezol pri plechovej bráne. Sestra aj švagor sa ho pýtali odkiaľ má tie sliepky, ale im povedal aby sa nestarali

Záverom uviedol, že ho jeho konanie veľmi mrzí, je mu to ľúto a všetku škodu chcel poškodeným uhradiť z brigád v U., alebo odrobiť trestom povinnej práce.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané takisto listinné dôkazy, z ktorých boli zistené nasledovné skutočnosti:

Zo zápisnice o výsluchu osoby - obžalovaného zo dňa 18.01.2021 pred vznesením obvinenia, súd zistil, že obžalovaný na jeseň v októbri alebo začiatkom novembra XXXX prešiel cez záhradu na vedľajší dvor, kde vedel že nikto nebýva, nakoľko tam nebol žiadny pohyb. Cez záhradu prešiel na pozemok, není tam žiadne oplotenie. Prišiel k drevárničke, ktorá bola riadne uzamknutá visiaca kladkou. Ešte v ten istý deň vo večerných hodinách sa k drevárničke vrátil, zo zadnej steny rukou vytrhol asi dve dosky a cez otvor vošiel dnu. Do vreca, ktoré si priniesol poukladal klátiky až do plna a toto drevo zobral do domu ku sestre kde v tom čase býval. Toto urobil opakovane da krát každý deň po zotmení asi po dobu 2 týždňov. Kto je majiteľom drevárničky a koho je to drevo a ten dom vedľa to nevedel.

K ukradnutým sliepkam uviedol, že niekedy v novembri 2020, po tom ako ukradol drevo, si všimol keď sa prechádzal zozadu cez záhradu, že na vedľajšom pozemku susede pobejú na dvore sliepky. To, že presne ako sa volá suseda nevie. Vie že priezvisko má R. a že býva sama a je dôchodkyňa a môže mať okolo 70 rokov, vek odhaduje na toľko, pretože už aj na vzhľad vyzerá byť stará. Ešte v ten deň, keď už bola tma, sa rozhodol, že pôjde ukradnúť sliepky. Z domu si zobral so sebou vreca prišiel k plotu zo zadnej časti. Bolo tam oplotenie z pletiva vysoké aj 1,8 m. čiže vyššie ako on. V blízkosti plotu bol strom na ktorý vyliezol a zo stromu preskočil cez plot na dvor. Tam prišiel k chlievu kde boli sliepky. Dvierka boli zavreté iba kolíkom. Tento kolík vytiahol, otvoril si dvierka a 5 sliepkam povykrúcal krky a dal ich do vreca. Z dvora chcel vyjsť na tom istom mieste ako vošiel, avšak nevedel to tam prelízať, preto preskočil plot na inom mieste. Sestre nepovedal odkiaľ má tie sliepky.

Z odborného vyjadrenia spoločnosti CHOVPDUKT U SILVII súd zistil, že 5 ks sliepok nosníc s hmotnosťou 3kg/1ks vo veku 1 roka majú hodnotu 30 Eur. Z odborného vyjadrenia spoločnosti MAHOLZ súd zistil, že palivové štiepané drevo v množstve 2 m³ má hodnotu 120 Eur.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu a fotodokumentácie k nej, súd zistil, že sa jedná o ohliadku pozemku rodinného domu č. XX v obci D.. Jedná sa o spoločný dvor rodinných domov so súpisnými číslami XX, XX, pričom na tomto dvore sa nachádza aj rodinný dom č. XX, ktorý má vlastnú prístupovú bránu. Po pravej strane je neobývaný rodinný dom č. XX, po ľavej strane sa nachádza betónová studňa a za ňou neobývaný rodinný dom č. XX. Pokračujúc ďalej po dvore 25 m od konca rodinného domu č. XX sa nachádza dreváreň a to na ľavej strane dvora. Za drevárňou je pozemok susediaceho rodinného domu č. 32, a medzi susedným pozemkom a drevárňou sú zrúcaniny stavby. Dreváreň je z drevených dosiek a má dĺžku 5m, šírku 3m a výšku 5 m. Na zadnej stene v spodnom rode sú dosky pribité novými klincami o konštrukčný hranol. V drevárni sa nachádzajú pri stenách nakálané poukladané kusy dreva v strede miestnosti na seba nahádzané nakálané a popílené kusy dreva v množstve 4 prm.

Obec V. obžalovaného bližšie nehodnotila

Zo správy ÚPSVaR A. súd zistil, že obžalovaný nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a nepoberá žiadne dávky ani príspevky.

Z odpisu z registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný, naposledy tunajším súdom trestným rozkazom sp. zn. 4T/19/2018 zo dňa 17.09.2019, za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov podmienčne so skúšobnou dobou v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov do 15.08.2021. Podľa evidencie priestupkov sa v roku 2018 dopustil 2 priestupkov, a to krádeži, keď odcudzil 2ks pílových kotúčov a keď odcudzil 3 ks sliepok a jedného kohúta.

Na základe takto vykonaného dokazovania, podľa názoru súdu dostatočnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie, po jeho objektívnom vyhodnotení podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito ako aj v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, súd dospel k záveru, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku.

Obžalovaný sa počas celého konania priznával k tomu, že predmetné drevo a sliepky ukradol. Vzhľadom na skutočnosť, že sliepky ukradol poškodenej, ktorá je osobu vyššieho veku, čo prokurátor zohľadnil v sprísnení právnej kvalifikácie skutku, bolo úlohou súdu preskúmať, či bolo preukázané, že obžalovaný mal vedomosť o tom, že sliepky kradne osobe vyššieho veku a zároveň či táto skutočnosť bola

rozhodujúcou pri jeho výbere, komu ide sliedky kradnúť a či mu skutočnosť, že je poškodená osoba vyššieho veku aj uľahčila dokonanie prečinu krádeže.

Po vykonanom dokazovaní súd pristúpil k úprave skutkovej vety obžaloby, a to vo vzťahu k prísnejšej kvalifikácii trestného činu z dôvodu, že dokazovaním v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom nebolo dostatočne a spoľahlivo preukázané, že obžalovaný mal vedomosť o tom, že poškodená je osobou vyššieho veku (teda osobou staršou ako 60 rokov). Pokiaľ ide o skutočnosť, že vo svojom výsluchu v prípravnom konaní uviedol, že poškodená je staršia osoba, tak je potrebné poukázať aj na to, že obžalovaný má 25 rokov, takže pre neho je ktorákoľvek osoba staršia ako 50 rokov, osobou staršieho veku, keďže ju posudzuje vzhľadom na svoj vek (25 rokov). Dokonca ani sestra obžalovaného, ktorá v Obci Polina býva 13 rokov, nepozná bližšie vek poškodenej a nevie ani to, či je poškodená dôchodkyňa. V konaní pred súdom nebolo vykonaných dostatok dôkazov, ktoré by preukazovali, že obžalovaný by mal vedomosť o presnom veku poškodenej, ktorú stretol raz v živote a sama poškodená uviedla, že ho nikdy na dvore nestretla, takže je tiež otáznou, či vedel aj to, v ktorom dome poškodená býva.

Ak by aj súd mohol konštatovať, že obžalovaný vedel, že poškodená je osobou vyššieho veku, určite dokazovaním nebolo preukázané, že práve táto skutočnosť bola rozhodujúcou pri jeho rozhodovaní, či spácha alebo nespácha predmetnú krádež, pričom aj táto podmienka musí byť splnená na to, aby súd kvalifikoval konanie obžalovaného podľa prísnejšej kvalifikácie v rámci trestného činu krádeže, teda že obžalovaný išiel vykonať krádež na poškodenej vyslovene kvôli tomu, že vedel, že jej vek bude jeho výhodou pri páchaní trestnej činnosti. Súd z vykonaného dokazovania nemal za preukázané, že by skutočnosť, že poškodená je osobou vyššieho veku, mala akýkoľvek vplyv na motiváciu obžalovaného spáchať predmetný skutok práve voči poškodenej, a tým si vybrať tzv. ľahšiu obeť predmetného trestného činu. Výsluchmi svedkov bolo preukázané, že sliedky v okolí vtedajšieho bydliska obžalovaného mala najbližšie poškodená, takže obžalovaný si na krádež vybral sliedky poškodenej nie preto, že vedel, že patria osobe vyššieho veku, ale preto, že tieto sliedky boli najbližšie k miestu jeho bydliska, a preto že ich v ten deň videl na susednom dvore.

Z týchto dôvodov bolo potrebné upraviť skutkovú vetu tým spôsobom, že zo skutkovej vety bolo potrebné vybrať tú časť, v ktorej bolo uvedené, že obžalovaný mal vedomosť o tom, že poškodená má okolo 70 rokov a na základe toho bolo potrebné uznať ho vinným podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zákona.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že skutok obžalovaného naplňuje všetky zákonné znaky žalovaného trestného činu. Zo spáchania daných činov usvedčuje obžalovaného okrem jeho výpovede, kde sa ku skutkom priznal a konanie oľutoval, aj výpoveď svedkyne - sestry obžalovaného na hlavnom pojednávaní, ktorej sa priznal, že sliedky ukradol poškodenej p. R.. Obžalovaný si jednak svojim konaním prisvojil cudzie veci tým, že sa ich zmocnil, pričom tak konal tým spôsobom, že vnikol do uzavretého priestoru prekonaním inej zabezpečovacej prekážky resp. použitím sily. Je zrejmé, že konanie obžalovaného bolo vedomé a obžalovaný jednoznačne chcel odcudziť predmetné veci, tak ako to doznať vo svojej výpovedi v prípravnom konaní. Obžalovaný sa druhého žalovaného skutku krádeže dreva dopúšťal opakovane, kedy svoje konanie opakoval viac krát v priebehu 2 týždňov. Obžalovaný svoj skutok páchal s priamym úmyslom podľa § 15 písm. a) Trestného zákona. Súd tak konštatuje, že obžalovaný svojim skutkom naplnil všetky znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona.

Ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona určuje podmienky neposudzovania konania ako prečinu. Tzv. materiálny korektív predstavuje výnimku z formálneho chápania kategórie trestných činov. Jednou z podmienok, ktorá musí byť splnená na to, aby určité protiprávne konanie (skutok) mohlo byť kvalifikované ako konkrétny prečin, je v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona aj pozitívny záver o tom, že závažnosť konania, ktoré inak z formálneho hľadiska naplňuje znaky skutkovej podstaty nejakého prečinu je vyššia ako nepatrná. Súd má však vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky (vlámaním), okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný (opakované vniknutie na susedný pozemok a opätovné odcudzenie dreva, pričom bol v minulosti už súdne trestaný), mieru zavinenia a pohnútku páchatela (úmyselný a premyslený trestný čin), nemožno v danom prípade hovoriť o nepatrnej závažnosti trestnej činnosti. Z toho vyplýva, že u obžalovaného nešlo o náhodné príležitostné konanie, ale naopak o jeho modus operandi ako si zabezpečiť svoje potreby na úkor cudzieho majetku.

Súd vzhľadom na vykonané dokazovanie zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zákona, a to, že sa obžalovaný priznal k spáchaným skutkom a svoje konanie úprimne oľutoval a prisľúbil, že poškodených odškodní. Súd konštatoval u obžalovaného aj existenciu priťažujúcej okolností podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, a to skutočnosť, že obžalovaný už bol v minulosti za trestný čin odsúdený. Trestná sadzba za predmetný skutok je v zmysle § 212 ods. 1 Trestného zákona až 2 roky trestu odňatia slobody. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, pričom tieto sú u obžalovaného v rovnováhe. Súd konštatuje, že uloženie trestu odňatia slobody v polovici trestnej sadzby, vo výmere 12 mesiacov, je dostatočný na dosiahnutie účelu trestu, ktorým je výchovne pôsobiť na obžalovaného a odradiť ho v budúcnosti od páchania obdobnej trestnej činnosti. Súd pri ukladaní trestu vychádzal z ust. § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol aj na osobu obžalovaného, ktorý sa napriek priestupkom proti majetku a viacerým odsúdeniam dopustil opakovane krádeže.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa skutku v tomto konaní dopustil úmyselným konaním a v skúšobnej dobe predchádzajúceho vyššie uvedeného odsúdenia tunajším súdom sp. zn. 4T/19/2018, nebolo v zmysle trestného zákona možné tento trest odňatia slobody podmiennečne odložiť na skúšobnú dobu (§ 49 ods. 2 Tr. zákona), preto súd uložil obžalovanému Y. W. trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže za posledných 10 rokov nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona).

Vzhľadom na skutočnosť, že konaním obžalovaného vznikla poškodenej T. R., U.. XX. XX. XXXX, škoda na ukradnutých sliapkach vo výške 30 €, a C.U. H., U.. XX. XX. XXXX, škoda na ukradnutom dreve vo výške 100 €, ktorá bola bezpochyby stanovená a vyčíslená, pričom si poškodení riadne a včas uplatnil nárok na jej náhradu, súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť ním spôsobenú ujmu na majetku poškodeným stranám.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku. Pre osoby, ktoré boli prítomné pri vyhlásení rozsudku plyní lehota od jeho vyhlásenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Pre osoby, ktoré neboli prítomné pri vyhlásení rozsudku, plyní 15 dňová lehota od doručenia rozsudku.